

KÜRTI LÁSZLÓ
érvényes utazás

*görcsös a rohanás, kisiklott szerelvény,
sárga vaskoporsóm, fából jobb szeretném.
villamos áram, mi hajtott, most elkerül,
bennem egy mély ima, akár a csend, megül.
engedhetnél, Uram, még néhány megállót,
leszállnék, vagy ha nem, ne mondd, hogy az ajtók
jobbról már nem nyílnak, balról vagy sehonnan,
hiába a poklod, úgy lesz jobb, ahogy van.
sín nélkül, kutyamenny, zörgőcsont kövesút,
ahonnan érkezem, nem dúlnak háborúk.
magány van, sok beszéd, finom tolvajkezek,
félelem nincsen már, ahonnan érkezek.
érvényes maradni, de nehéz, Istenem,
bűnök gyalogútját te nem, én ismerem.
sötétben zakatol, fogy a sín alólam,
józan vagyok, hidd el, megmondja bárki rólam.
kapaszkodóink elnyűtték az életet,
bökdös a bal kezed: „jegyeket, bérletet!”.*

titokra hívás

*mester uram, mester uram,
mitől lett ön ilyen finnyás?
magához bármit intézek,
meg se kérdezi, hogy: nincs más?*

*mester uram, mester uram,
ne sugdosson hallgatással.
nagy zajt csapok, hogyha jönne,
ne rémisszen nem itt jár-ral.*

*mester uram, mester uram,
úgy kérjen, hogy meg is értsem.
titkaimra késleltetve
pillantson bár, megígérem,*

*nem kapkodok, mester uram.
jöjjön, mikor betelőben
véka, kondér; meder; játék.
múzsától lopni nem szégyen,*

*kapni gyönyörű ajándék.
jobb lenne, ha akkor szólna,
mester uram, ha még vérző
ujjaival érző volna.*